

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 8 december 1999

Nr 1112—1120

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1112	Lag om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare	3111
1113	Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	3112
1114	Lag om Skogsforskningsinstitutet	3114
1115	Lag om ändring av lagen om specialiserad sjukvård	3116
1116	Lag om ändring av 40 § folkhälsolagen	3118
1117	Förordning om ändring av mervärdesskatteförordningen	3119
1118	Förordning om ändring av förordningen innefattande reglemente för arbetspensionskassan	3120
1119	Förordning om ändring av förordningen om reglemente för pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	3122
1120	Förordning om ändring av förordningen innefattande reglemente för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt	3124

Nr 1112

Lag

om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare

Given i Helsingfors den 3 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 december 1995 om skattelättnader för gravt handikappade företagare (1393/1995) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 775/1998, som följer:

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas då en vara har levererats eller en tjänst utförts eller en vara eller en tjänst har tagits i eget bruk under 1995—2000.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Suvi-Anne Siimes

RP 90/1999
StaUB 11/1999
RSv 57/1999

Nr 1113

L a g**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 17 § lagen den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) nya 2—4 mom. samt till lagen nya 17 a och 18 a—18 c § som följer:

Skattegrunden

17 §

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. kan det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen tillämpas när det för en införd vara har beviljats sådan skattelättnad vid import som avses i 18 a §.

Utan hinder av vad som anges i 79 f § 4 och 5 punkten mervärdesskattelagen kan ett förfarande enligt 79 a § i den nämnda lagen i en situation som avses i 2 mom. tillämpas på försäljning av varor som en skattskyldig återförsäljare har köpt i Finland av en sådan skattskyldig återförsäljare som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller av en motsvarande näringsidkare i en annan medlemsstat och fört in till landskapet Åland eller från landskapet till någon annan del av Finland, trots att säljaren inte på försäljningen har tillämpat det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller motsvarande förfarande i en annan medlemsstat.

I fråga om en sådan begagnad vara som en skattskyldig återförsäljare själv har fört in inräknas i det inköpspris som avses i 79 j §

1 mom. mervärdesskattelagen dessutom den skatt som skall betalas för importen i en situation som anges i 2 mom.

17 a §

När 74 § 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas på en vara, för vilken vid import har beviljats sådan skattelättnad som avses i 18 a §, utgör skattegrunden den del av det belopp enligt 74 § 2 punkten mervärdesskattelagen, som motsvarar värdet av den del av skattegrunden vid import, som minskad med skattelättnaden bildar grund för den skatt som skall betalas för importen.

18 a §

När en vara införs från en annan del av Finland eller från en annan medlemsstat till landskapet Åland eller från landskapet till en annan del av Finland, har importören när skatten för importen fastställs rätt till skattelättnad enligt 3—6 mom. på basis av den dolda skatt som ingår i varans anskaffningspris. Importören förutsätts lägga fram utredning om den dolda skattens belopp.

Med dold skatt som ingår i varans anskaff-

ningspris avses mervärdes- eller omsättningsskatt,

1) som betalats i anslutning till ett skattepliktigt förvärv av varan i Finland eller någon annan medlemsstat,

2) som inte har kunnat dras av eller för vilken det inte har kunnat erhållas återbäring, och

3) som fortfarande ingår i varans värde vid tidpunkten för importen.

Skattelättnaden vid import räknas ut så att den dolda skatt som ingår i varans anskaffningspris inte intas i skattegrunden, och dessutom dras den av från den skatt som annars skulle betalas för importen.

Om varans värde har sjunkit mellan tidpunkten för det skattepliktiga förvärv som gett upphov till den dolda skatten och tidpunkten för varans införsel, räknas den dolda skatt som ingår i anskaffningspriset ut så att den skatt som skall betalas i anslutning till det skattepliktiga förvärvet minskas med en proportionell andel som motsvarar värdeminskningen. Om varans värde har stigit under den ovan avsedda tiden betraktas som den dolda skatt som ingår i varans anskaffningspris det belopp som skall betalas i skatt i samband med det skattepliktiga förvärvet.

Om skatten som skall betalas för import, uträknad enligt 3 och 4 mom., blir negativ återbärs ingen skatt.

Om en vara som förs in har köpts från en skattskyldig återförsäljare som avses i 79 a § mervärdesskattelagen och denna har kunnat sälja varan till importören skattefritt, läggs ovan nämnda säljares inköpspris till grund för bestämmande av varans värde vid uträkning enligt 3—5 mom. av beloppet för den dolda skatt som ingår i anskaffningspriset.

Den som för in en vara får inte dra av den skatt som skall betalas för importen då i

skattens belopp har beaktats en skattelättnad vid import, om importören på försäljningen av varan tillämpar det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på införsel av en sådan vara, för vars vidarekommande förvärv som medfört att varan innehåller dold skatt beror på försäljning, som kunde ha befriats från skatt med stöd av mervärdesskattelagens bestämmelser om internationell handel eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

18 b §

För import av sådana konstverk, samlarföremål och antikviteter som avses i 79 c—79 e § mervärdesskattelagen skall i skatt betalas 8 procent av skattegrunden när

1) varan förs in till landskapet Åland från en annan del av landet eller från någon annan medlemsstat, eller när

2) varan förs in från landskapet Åland till en annan del av landet.

Bestämmelserna i 18 a § tillämpas inte på införsel som avses i 1 mom.

18 c §

Vad som bestäms i 17, 18 a och 18 b § tillämpas också på införsel till Åland och till andra delar av landet från ett område, på vilket enligt Europeiska gemenskapens tull- och skattelagstiftning tillämpas motsvarande principer som i fråga om landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagen tillämpas när en såld vara har levererats, skyldigheten att betala skatt för en införd vara har uppkommit eller en vara har tagits i eget bruk efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Suvi-Anne Siimes

Nr 1114

L a g**om Skogsforskningsinstitutet**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ställning inom förvaltningen

Skogsforskningsinstitutet är en statlig inrättning som lyder under jord- och skogsbruksministeriet. I fråga om naturskyddsområdena styrs forskningsinstitutet av miljöministeriet.

2 §

Forskningsinstitutets uppgift

Forskningsinstitutet har till uppgift att genom forskning främja en ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbar skötsel och användning av skogarna.

Om Skogsforskningsinstitutets uppgifter utfärdas närmare bestämmelser genom förordning.

3 §

Direktion

Skogsforskningsinstitutet har en direktion, om vars tillsättande, mandattid, sammansättning och uppgifter bestäms genom förordning.

4 §

Skötsel och användning av områden

Skogsforskningsinstitutet sköter och använder de områden som är i dess besittning i enlighet med forskningsverksamhetens behov och med beaktande av andra former av användning av områdena.

5 §

Ingående av avtal

Skogsforskningsinstitutet har rätt att inom ramen för budgeten ingå avtal för fullgörande av sina uppgifter.

6 §

Mottagande av donationer

Skogsforskningsinstitutet har rätt att ta emot donationer för sin verksamhet.

7 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Genom denna lag upphävs lagen den 29 juli 1976 om skogsforskningsinstitutet (653/1976) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Skogsforskningsinstitutets direktion är direktion enligt denna lag tills en ny direktion har tillsatts.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Erkki Tuomioja*

Nr 1115

L a g**om ändring av lagen om specialiserad sjukvård**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989) 47, 47 a och 47 b §, sådana de lyder i lag 1003/1996, som följer:

47 §

Till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus betalas ersättning av statsmedel för kostnader som förorsakas av grund- och specialiseringsutbildning för läkare och tandläkare samt av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå. Ersättningen för utbildningskostnaderna baserar sig på antalet examina och på den ersättning som bestämts för examina i fråga. Ersättningen för forskningskostnaderna baserar sig på antalet vetenskapliga publikationer och på de poäng publikationerna tilldelats.

Sådan ersättning för utbildningskostnader som bestäms enligt grunderna i 1 mom. betalas dock inte för de specialläkarexamina och specialtandläkarexamina som social- och hälsovårdsministeriet bestämt. Ges sådan utbildning vid ett universitetssjukhus, betalas till den samkommun som är huvudman för sjukhuset ersättning av statsmedel för utbildningskostnaderna på de grunder som anges i 47 a § 2 mom.

Universitetssjukhuset samordnar tillsammans med andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården inom sjukhusets specialansvarsområde sådan hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå som bedrivs

vid dessa verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården. Till kommuner eller samkommuner som är huvudmän för verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården, till statliga sinnessjukhus och till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården om vilka bestäms i förordning betalas ersättning av statsmedel för kostnaderna för sådan forskning. Ersättningen baserar sig på antalet vetenskapliga publikationer och på de poäng publikationerna tilldelats.

Varje universitet med läkar- eller tandläkarutbildning meddelar kalenderårsvis social- och hälsovårdsministeriet antalet avlagda läkar- och tandläkarexamina samt antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid i 1 och 3 mom. avsedda verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården inom universitetssjukhusets specialansvarsområde.

47 a §

När grundutbildning för läkare eller tandläkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus, betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning till den samkommun eller kommun eller till någon annan serviceproducent som saken gäller.

När ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en samkommun som huvudman än ett universitetssjukhus, en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en kommun som huvudman, ett statligt sinnessjukhus eller andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården om vilka bestäms i förordning, betalas på kalkylmässiga grunder till samkommunen, kommunen, det statliga sinnessjukhuset eller de andra serviceproducenterna ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av specialiseringsutbildningen enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet realiserade utbildningsmånader.

Till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) och för kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare enligt 6 § förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994). Ersättningen baserar sig på antalet personer som utbildas och på antalet utbildningsmånader.

47 b §

Social- och hälsovårdsministeriet bestämmer beloppet av ersättningen för läkar-

och tandläkarexamina samt vikten av de vetenskapliga publikationerna och deras pris per enhet samt utfärdar andra föreskrifter om grunderna för och användningen av ersättningen.

Länsstyrelsen betalar ersättning enligt 47 § 1 och 2 mom. till samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus samt ersättning enligt 47 § 3 mom. till kommuner eller samkommuner som är huvudmän för verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården, till statliga sinnessjukhus och till andra serviceproducenter. Till en serviceproducent som avses i 47 a § 2 mom. betalar länsstyrelsen halvårsvis ersättning för läkarnas och tandläkarnas specialiseringsutbildning utgående från en ansökan som kommunen, samkommunen, det statliga sinnessjukhuset och någon annan serviceproducent har gjort och som baserar sig på ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Länsstyrelsen betalar halvårsvis ersättning för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och för praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare till kommunen eller samkommunen på grundval av en ansökan som kommunen eller samkommunen gör.

I övrigt iakttas i fråga om betalning av ersättning, övrigt förfarande och ändringsökande i tillämpliga delar 5 och 6 kap. lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1116

L a g
om ändring av 40 § folkhälsolagen

Given i Helsingfors den 3 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) 40 §, sådan den lyder i lag
1004/1996, som följer:

40 §
Till en kommun eller samkommun som
upprätthåller en hälsovårdscentral betalas
ersättning för kostnader som föranleds av
läkar- och tandläkarutbildning samt hälso-
vetenskaplig forskning på universitetsnivå

enligt 47, 47 a och 47 b § lagen om specia-
liserad sjukvård (1062/1989).

Denna lag träder i kraft den 1 januari
2000.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1117

Förordning om ändring av mervärdesskatteförordningen

Given i Helsingfors den 3 december 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde

ändras i mervärdesskatteförordningen av den 21 januari 1994 (50/1994) 11 § samt fogas till 1 §, sådan den lyder i förordningarna 1487/1994 och 1768/1995, ett nytt 4 mom., varvid nuvarande 4—6 mom. blir 5—7 mom., och till förordningen en ny 10 a § som följer:

1 §

Försäljningar av investeringsguld som avses i 43 b § mervärdesskattelagen skall utan svårighet kunna särskiljas från övriga affärshändelser.

10 a §

I 209 c § mervärdesskattelagen avsedda kunder skall identifieras med hjälp av en tillförlitlig handling enligt 2 och 3 mom.

Näringsidkare och juridiska personer identifieras på basis av ett handelsregisterutdrag eller ett annat motsvarande offentligt registerutdrag. Identifieringsuppgifter som skall konstateras är firma, individualiserande registernummer, hemort och adress. Dessutom skall identiteten på det sätt som avses i 3 mom. konstateras för en fysisk person som är verksam som näringsidkare eller som representerar en näringsidkare eller en juridisk person.

Fysiska personers identitet konstateras med hjälp av ett gällande körkort, ett av polisen

utfärdat identitetskort, ett pass, ett med foto försett sjukförsäkringskort eller en motsvarande handling. Identifieringsuppgifter som skall konstateras är namn, personbeteckning och, i fråga om utlänningar, medborgarskap. Om personbeteckning saknas i fråga om en utlänning konstateras hans födelsetid.

Identifieringen kan också utföras på något annat sätt än med hjälp av en handling enligt 2 och 3 mom., om försäljaren på ett tillförlitligt sätt kan försäkra sig om att identifieringsuppgifterna är riktiga.

11 §

Vad som i denna förordning föreskrivs om skattskyldiga, om användning som berättigar till avdrag och om avdragsgill skatt, tillämpas också på sådana till återbäring berättigade, på sådan till återbäring berättigande användning och på sådan skatt som skall återbäras som avses i 130—131 a § mervärdesskattelagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1118

Förordning**om ändring av förordningen innefattande reglemente för arbetspensionskassan**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i förordningen den 7 november 1975 innefattande reglemente för arbetspensionskassan (846/1975) 12 a och 13 §,
 av dessa lagrum 12 a § sådan den lyder i förordning 803/1997,
ändras 1, 4, 9 och 10 § samt 11 § 3 mom.,
 av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i förordning 57/1985, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 947/1995 och 921/1996, 9 § sådan den lyder i nämnda förordning 921/1996 och 10 § sådan den lyder i förordning 803/1997, som följer:

1 §

Arbetspensionskassan har till uppgift att handha anordnandet av pensionsskyddet för arbetstagare i den omfattning som bestäms i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) och med stöd av den.

Arbetspensionskassans hemort är Helsingfors stad.

4 §

Delegationen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

1) besluta om arvoden till styrelsens medlemmar och om grunderna för resekostnadsersättningar,

2) välja revisorer och suppleanter för dem samt besluta om deras arvoden,

3) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om de åtgärder dessa ger anledning till.

9 §

Till styrelsen hör, förutom en ordförande och en vice ordförande, tio av delegationen valda medlemmar som valts på förslag av de mest representativa centralorganisationerna

inom de till arbetspensionskassans verksamhetskrets hörande arbetsområdena och av vilka fem skall representera arbetsgivarna och fem arbetstagarna. För varje medlem, fränsett ordföranden och vice ordföranden, skall utses en personlig suppleant. Avgår en medlem eller suppleant före mandattidens slut, skall för den återstående tiden i hans eller hennes ställe utses en ny medlem eller suppleant. Medlemmarna och suppleanterna i styrelsen skall, utöver vad som i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden bestäms om en medlems behörighet, inneha särskild sakkunskap i fråga om de arbetsområden som omfattas av arbetspensionskassans verksamhetskrets.

10 §

Styrelsen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

1) besluta om avgörande av pensionsärendena,

2) varje år göra upp arbetspensionskassans bokslut, som inbegriper också verksamhetsberättelsen,

3) sörja för att tillsynen över bokföringen

och medelsförvaltningen är ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

4) godkänna en placeringsplan för arbetspensionskassan,

5) godkänna grunderna för beräkningen av försäkringspremien,

6) anställa och avsätta verkställande direktören för arbetspensionskassan, direktörerna och dem i ledande ställning som är direkt underställda verkställande direktören samt bestämma deras löner och andra tjänstgöringsvillkor, samt

7) kära och svara på arbetspensionskassans vägnar.

Medlemmarna i pensionssektionen och placeringssektionen utses bland de ordinarie medlemmar i styrelsen som representerar de arbetsområden som omfattas av arbetspensionskassans verksamhetskrets, eller bland deras personliga suppleanter. Föreligger behov att till nämnda sektioner utse medlemmar utanför styrelsen, utser styrelsen dessa medlemmar på förslag av de mest representativa centralorganisationerna för de i första meningen avsedda områdena.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Styrelsen kan ombetro en medlem, verkställande direktören eller någon annan funktionär att handha de ärenden som nämns i 1 mom. 7 punkten.

Andra än i 1 mom. 6 punkten nämnda tjänstemän utnämns av verkställande direktören.

11 §

Styrelsens beslut om godkännande av placeringsplanen skall fattas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna. Vid behandlingen av andra ärenden gäller som beslut den mening som de flesta omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1999.

Arbetspensionskassan skall ordna sin verksamhet i enlighet med denna förordning inom ett år från förordningens ikraftträdande.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1119

Förordning**om ändring av förordningen om reglemente för pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i förordningen den 13 september 1985 om reglemente för pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (762/1985) 10 § 2 mom., 12 a och 13 §,

av dessa lagrum 10 § 2 mom. och 12 a § sådana de lyder i förordning 1088/1997, samt
ändras 1, 4 och 9 §, 10 § 1 mom. samt 11 § 3 mom.,
 av dessa lagrum 1 och 9 § samt 10 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda förordning 1088/1997 samt 4 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 948/1995, som följer:

1 §

Pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, nedan pensionskassan, har till uppgift att handha anordnandet av pensionsskyddet för arbetstagare som avses i lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) i den omfattning som bestäms i nämnda lag och med stöd av den.

Pensionskassans hemort är Helsingfors.

4 §

Delegationen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

1) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om de åtgärder dessa ger anledning till,

2) besluta om arvoden till de styrelsemedlemmar och suppleanter som den valt, samt om grunderna för resekostnadsersättningar samt

3) välja revisorer och suppleanter för dem samt besluta om deras arvoden.

9 §

Till styrelsen hör, förutom en ordförande

och en vice ordförande, tio av delegationen valda medlemmar, vilka representerar de branscher som hör till pensionskassans verksamhetsområde och av vilka fem skall representera arbetsgivarna och fem arbetstagarna. För varje medlem, fransett ordföranden och vice ordföranden, skall utses en personlig suppleant. Om en medlem eller suppleant avgår från sin uppgift under mandattiden, skall i hans eller hennes ställe för den återstående mandattiden väljas en ny medlem eller suppleant.

10 §

Styrelsen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

1) besluta om avgörande av pensionsärendena,

2) varje år göra upp pensionskassans bokslut, som inbegriper också verksamhetsberättelsen,

3) sörja för att tillsynen över bokföringen och medelsförvaltningen är ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

4) godkänna en placeringsplan för pensionskassan,

5) godkänna grunderna för beräkningen av försäkringspremien,

6) anställa och avsätta pensionskassans verkställande direktör samt besluta om hans eller hennes lön och övriga tjänstgöringsvillkor,

7) anställa och avsätta andra funktionärer vid pensionskassan samt besluta om deras löner och övriga tjänstgöringsvillkor, samt

8) kära och svara på pensionskassans vägnar.

11 §

Då ärenden behandlas vid styrelsens möte har varje medlem en röst. Styrelsens beslut

Helsingfors den 3 december 1999

om godkännande av placeringsplanen skall fattas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna. Vid behandlingen av andra ärenden gäller som beslut den mening som de flesta omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst. Ett val avgörs dock i sådana fall genom lottning.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1999.

Pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare skall ordna sin verksamhet i enlighet med denna förordning inom ett år från förordningens ikraftträdande.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1120

Förordning**om ändring av förordningen innefattande reglemente för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt**

Given i Helsingfors den 3 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i förordningen den 25 juli 1969 innefattande reglemente för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (501/1969) 13 § samt
ändras 3 och 4 §, 5 § 3 mom. samt 9 och 10 §, 11 § 2 och 3 mom. samt 14 och 20 §, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 552/1974, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 949/1995, 9 § sådan den lyder i nämnda förordning 552/1974, 10 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 949/1995 och i förordning 1680/1995 och 4/1997 samt 20 § sådan den lyder i förordning 253/1999, som följer:

3 §

Till delegationen hör förutom de ordföranden och de medlemmar som utses av vissa ministerier och vilka nämns i 16 b § lagen om pension för lantbruksföretagare, tio medlemmar som företräder de mest representativa av de organisationer som bevakar sådana personers ekonomiska intressen som omfattas av lagen om pension för lantbruksföretagare. Grunderna för medlemmarnas arvoden och resekostnadsersättningar fastställs av pensionsskyddscentralen.

Pensionsskyddscentralen skall bereda de mest representativa av de organisationer som bevakar sådana personers ekonomiska intressen som omfattas av lagen om pension för lantbruksföretagare tillfälle att lägga fram förslag till representanter. Avgår en delegationsmedlem före mandattidens slut, skall i hans eller hennes ställe utses en ny medlem i ovan föreskriven ordning.

4 §

Delegationen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare

1) välja fyra medlemmar i styrelsen och suppleanter för dem,

2) besluta om arvoden till styrelsens medlemmar och grunderna för resekostnadsersättningar,

3) välja revisorer och suppleanter för dem samt besluta om deras arvoden, samt

4) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om de åtgärder dessa ger anledning till.

5 §

Vid höstmötet

1) förrättas vart tredje år val av styrelsemedlemmar och suppleanter för dem;

2) förrättas val av revisorer och suppleanter för dem samt beslutes om deras arvoden och grunderna för dem tillkommande resekostnadsersättningar; ävensom

3) beslutes om arvoden åt styrelsens medlemmar och grunderna för dem tillkommande resekostnadsersättningar för följande redovisningsperiod.

9 §

Till styrelsen hör förutom de ordföranden

och de medlemmar som utses av vissa ministerier och vilka nämns i 16 b § lagen om pension för lantbruksföretagare, fyra av delegationen valda medlemmar, vilka skall företräda de mest representativa av de organisationer som bevakar sådana personers ekonomiska intressen som omfattas av lagen om pension för lantbruksföretagare. Avgår en medlem före mandattidens slut, skall för den återstående tiden i hans eller hennes ställe utses eller väljas en ny medlem.

10 §

Styrelsen skall för fullgörande av sina uppgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare

1) besluta om avgörande av ärenden som gäller det socialförsäkringsskydd, den grupplivförsäkring, de avträdelseförmåner samt den avbytarservice som avses i 1 § 1 mom.,

2) ge utlåtanden och göra framställningar i ärenden som avses i 1 § 1 mom. och om utvecklandet av dem,

3) sörja för att tillsynen över pensionsanstaltens bokföring och medelsförvaltning är ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

4) godkänna en placeringsplan för pensionsanstalten,

5) besluta om placering av pensionsanstaltens medel,

6) varje år göra upp pensionsanstaltens bokslut, som inbegriper verksamhetsberättelsen,

7) anställa och avsätta pensionsanstaltens verkställande direktör och övriga direktörer samt bestämma deras löner och andra tjänstgöringsvillkor,

8) anställa och avsätta pensionsanstaltens övriga funktionärer samt bestämma deras löner och andra tjänstgöringsvillkor,

9) kära och svara på pensionsanstaltens vägnar, samt

10) handha pensionsanstaltens övriga angelägenheter till den del dessa inte ankommer på delegationen.

Styrelsen kan överföra i 1 mom. 1, 5, 8 och 10 punkten nämnda ärenden eller en del av dem för avgörande i en sektion. Till medlemmar i en sektion kan utöver styrelsemedlemmar utses endast funktionärer i pensionsanstalten, och av sektionens hela medlemsantal skall mera än hälften vara medlemmar som styrelsen utsett bland sina medlemmar. Till medlemmar i sektioner tillsatta för förberedande behandling av ärenden kan utöver styrelsemedlemmar utses funktionärer

i pensionsanstalten och utomstående sakkunniga.

Styrelsen kan uppdra åt en styrelsemedlem eller pensionsanstaltens verkställande direktör eller någon annan funktionär att avgöra i 1 mom. 1, 5, 8, 9 och 10 punkten nämnda ärenden eller någon del av dem.

11 §

Styrelsen är beslutför, då mötes ordföranden och fyra andra medlemmar är närvarande. Av de närvarande medlemmarna skall en vara utsedd av ett ministerium och minst en vara vald av delegationen.

Styrelsens beslut om godkännande av placeringsplanen skall fattas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna. I övriga ärenden gäller som styrelsens beslut den mening som de flesta omfattar. Faller rösterna lika, gäller som beslut den mening som biträtts av ordföranden.

14 §

Pensionsanstaltens namn tecknas av

1) styrelsens ordförande tillsammans med en annan ordinarie styrelsemedlem eller med verkställande direktören,

2) verkställande direktören tillsammans med en ordinarie styrelsemedlem eller med en av styrelsen därtill bemyndigad funktionär, eller av

3) två av styrelsen bemyndigade funktionärer tillsammans.

20 §

Pensionsanstalten skall årligen inom två veckor från det att bokslutet har fastställts avge en berättelse över sin verksamhet och ställning enligt formulär som fastställts av Försäkringsinspektionen

1) till pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare än grupplivförsäkringar,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i lagarna om avträdelseförmåner, samt

3) till Försäkringsinspektionen i fråga om hela sin verksamhet.

Social- och hälsovårdsministeriet, Försäkringsinspektionen och finansministeriet har rätt att inom skälig tid få även annan än i 1 mom. nämnd skriftlig utredning över pensionsanstaltens verksamhet, och de kan även

Nr 1120

på annat sätt granska anstaltens verksamhet. Samma rätt gäller för pensionsskyddscentralen i fråga om i 1 mom. 1 punkten avsedda pensioner och andra förmåner samt de uppgifter som ligger till grund för dem samt för jord- och skogsbruksministeriet i fråga om verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1999.

Helsingfors den 3 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Delegationens, styrelsens och sektionernas sammansättning skall första gången uppfylla kraven enligt 3, 4 och 9 §, 10 § 2 mom. samt 11 § 2 mom. när medlemmar av delegationen, styrelsen och sektionerna väljs för den mandatperiod som börjar den 1 januari 2002. I övrigt skall lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ordna sin verksamhet i enlighet med denna förordning inom ett år från förordningens ikraftträdande.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*